

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.191 van 22 maart 2016
in de zaak A. 217.464/XII-8072**

In zake: de NV RÛTGERS BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eric Van Hooydonk
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Emiel Banningstraat 21-23
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche, Leen De Vuyst en Arne
Carton
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de nv van publiek recht HAVENBEDRIJF GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche, Leen De Vuyst en Arne
Carton
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 november 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing om het beheer van de

kaaimuur/aanmeerinfrastructuur aan het bedrijfsterrein van Rütgers Belgium over te dragen van het Vlaams Gewest naar het Havenbedrijf Gent”;

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 7 december 2015 heeft de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 maart 2016.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Van Raemdonck, die *loco* advocaat Eric Van Hooydonk verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Arne Carton, die verschijnt voor de verwerende en tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij, voorheen nv VFT Belgium, is eigenaar en exploitant van een belangrijke nijverheidsvestiging gelegen te Zelzate langs het Zeekanaal Gent-Terneuzen nabij de Nederlandse grens. Zij produceert chemische stoffen en voert daartoe grondstoffen en afgewerkte chemische producten aan en af. Voor het transport maakt zij gebruik van zee- en binnenschepen van allerlei scheepvaartondernemingen. De bedrijfsterreinen waarop de verzoekende partij haar activiteiten uitoefent zijn haar eigendom.

3.2. In 1998 heeft de verzoekende partij een hernieuwde vergunning met nummer HV/54.118 gekregen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Waterwegen en Zeewezen voor het privatieve gebruik van de kaaimuur die zich op het openbaar domein bevindt. De vergunning geldt voor één jaar, waarna ze stilzwijgend wordt verlengd door betaling van de jaarlijks verschuldigde retributie. Alle baggerwerken en onderhoudswerken tot het behoud van de diepte aan de voormelde kaaimuren komen ten laste van de vergunningverlenende overheid. De vergunninghouder dient in te staan voor de plaatsing en het onderhoud van de bolders om de schepen op een voldoende veilige manier te kunnen afmeren. De vergunninghouder moet eveneens de nodige signalisatie en/of instructies aanbrengen voor de aanmerende schepen.

3.3. Op 3 oktober 2011 sluiten het Vlaamse Gewest en de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent een overeenkomst 'ter bevestiging van de overdracht van het beheer over ligplaatsen gelegen binnen het havengebied van Gent van het Vlaamse Gewest aan het Havenbedrijf Gent' waarbij de bestaande feitelijke toestand sinds 13 juli 2001 wordt bevestigd. Vanaf 13 juli 2001 is de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent met instemming van het Vlaamse Gewest feitelijk opgetreden als beheerder voor de ligplaatsen en heeft het zich uit dien hoofde steeds als dusdanig gedragen. De overeenkomst is opgemaakt in afwachting van het in werking treden van een overeenkomst of een besluit dat de

eenvormige regelen vaststelt voor het in beheer en het in concessie geven van de domeingoederen van het Gewest zoals bepaald in artikel 18, § 2, van het decreet van 2 maart 1999 'houdende het beleid en het beheer van de zeehavens' (hierna: Havendecreet). De ligplaatsen ter hoogte van het terrein van het bedrijf van de verzoekende partij vallen niet onder deze overeenkomst. In artikel 2 ervan wordt immers verwezen naar het arrest nr. 214.028 van 28 juni 2011 waarbij de Raad van State de artikelen 9 tot 32 van het tariefreglement (editie 2006) van de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent heeft vernietigd. De Raad van State oordeelde dat de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent geen enkele beheersbevoegdheid heeft over de kade van de verzoekende partij en de wateroppervlakte ingenomen door de schepen die aan deze kade aanmeren. De nv van publiek recht Havenbedrijf Gent beschikte niet over een beheersbevoegdheid met betrekking tot het kanaal Gent-Terneuzen en het gebruik van het wateroppervlak van datzelfde kanaal door de verzoekende partij kon de heffing van havengelden niet verantwoorden.

3.4. Met een decreet van 28 februari 2014 'houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 april 2014 worden een aantal bepalingen uitgevaardigd die betrekking hebben op de afbakening van het havengebied van Gent, op de bestuurlijke bevoegdheden van de havens en op de havengelden die de havenbedrijven kunnen vaststellen en van de havengebruikers kunnen vorderen. Eén van die bepalingen betreft de omschrijving van het havengebied van Gent dat voortaan de havens en aanhorigheden gelegen aan of in nabijheid van het Zeekanaal naar Gent omvat, "en dit op het grondgebied van de stad Gent, de gemeente Evergem en de gemeente Zelzate". Krachtens het in het Havendecreet ingevoegde artikel 19*decies* bij het decreet van 28 februari 2014 is de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent thans bevoegd binnen het gehele havengebied van Gent, met inbegrip van die gedeelten van het havengebied die op het grondgebied van de gemeenten Evergem en Zelzate zijn gelegen, inclusief bevoegd tot het vaststellen en het innen van havengelden.

De verzoekende partij heeft tegen het decreet van 28 februari 2014 houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens op 3 oktober 2014 een vernietigingsberoep ingesteld bij het Grondwettelijk Hof. De bestreden bepalingen hebben betrekking op (onder meer) de voormelde wijzigingen aan het Havendecreet bij het decreet van 28 februari 2014.

Met zijn arrest nr. 162/2015 van 19 november 2015 heeft het Grondwettelijk Hof het beroep van de verzoekende partij verworpen.

3.5. Op 27 mei 2014 sluiten het Vlaamse Gewest en de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent een ‘kaderovereenkomst tot overdracht van het beheer over de aanmeerinfrastructuur en bijhorende gronden van het Vlaamse Gewest aan het Havenbedrijf Gent’. Uit artikel 1 ervan blijkt dat deze overeenkomst betrekking heeft op de aanmeerinfrastructuur en bijhorende gronden die gelegen zijn in het zeehavengebied Gent, waarvan het Vlaamse Gewest de eigendomstitel bezit en die behoren tot het openbaar domein. Uit artikel 2 blijkt dat de onroerende goederen zoals beschreven in artikel 1 door het Vlaamse Gewest in beheer worden overgedragen aan de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent per 1 juli 2014, behoudens door beide partijen vastgestelde uitzonderingen. Het Vlaamse Gewest zal daartoe de lopende vergunningen voor de in artikel 1 bedoelde onroerende goederen intrekken. Deze overeenkomst is van onbepaalde duur.

3.6. Bij een aangetekende brief van 27 april 2015 deelt het departement Mobiliteit en Openbare werken, afdeling Maritieme Toegang aan de verzoekende partij de reeds gebeurde en geplande juridische wijzigingen mee die voor de verzoekende partij relevant zijn. Deze brief waaruit de verzoekende partij het bestaan van de bestreden beslissing afleidt, luidt:

“[...]”

Wij verwijzen naar de bovenvermelde vergunning nr. 54.118, die aan u werd toegekend in verband met het privaat gebruik van

gewestdomein, meer bepaald de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur ter hoogte van uw onderneming.

Zoals u weet staat het havenbedrijf Gent, nv van publiek recht, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 § 1 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en beheer van de zeehavens (hierna het havendecreet), in voor het beheer van het openbaar domein dat haar in beheer overgedragen wordt.

Wij houden er aan u in dat kader mee te delen dat de ligplaatsen gelegen voor de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur ter hoogte van uw onderneming met ingang van 30 april 2015 om 00.00 uur aan het havenbedrijf Gent in beheer zullen worden overgedragen.

Aansluitend zal ook de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur ter hoogte van uw ondernemingen, welke voorwerp uitmaakt van de bovenvermelde vergunning nr. 54118, in het kader waarvan door uw onderneming voor het gebruik van deze infrastructuur retributies worden betaald aan het Vlaamse Gewest, in beheer worden overgedragen aan het Havenbedrijf Gent, zulks met ingang van 1 november 2015 om 00.00 uur.

Het Vlaamse Gewest zal dienvolgens ook – aansluitend op de voormelde overdracht van beheer aan het Havenbedrijf Gent, en tevens met uitwerking van 1 november 2015 – de bestaande vergunning nr. 54.118 opheffen.

Het Havenbedrijf Gent zal contact opnemen met u teneinde een regeling met betrekking tot het privaatief gebruik van de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur te treffen voor de periode vanaf 1 november.

Om elke discussie ter zake te vermijden wensen wij met dit schrijven ook te verduidelijken dat uw huidige vergunning geen betrekking heeft op de ligplaatsen/wateroppervlakte. Er wordt dan ook geen retributie aangerekend voor het gebruik van de ligplaats/wateroppervlakte. De huidige vergunning heeft immers enkel betrekking op de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur.

Dit schrijven gebeurt onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkenning.”

3.7. Bij brief van 30 april 2015 vraagt de verzoekende partij om mededeling van een kopie van “de besluiten en andere stukken” waarop de inhoud van de voormelde brief van 27 april 2015 is gesteund.

Bij brief van 12 mei 2015 stelt de afdeling Maritieme Toegang dat de overdracht waarvan sprake in de brief van 27 april 2015 een rechtstreeks gevolg is van artikel 9, § 1, van het Havendecreet en dat er ter zake geen uitvoeringsbesluiten zijn genomen.

Bij brief van 9 juni 2015 stelt de verzoekende partij geen genoegen te nemen met het bij de brief van 12 mei 2015 verstrekte antwoord. Zij stelt dat het “in beheer geven” van een goed logischerwijze een beslissing veronderstelt van de overheid die het goed in beheer geeft. Er wordt opnieuw om mededeling gevraagd van de besluiten van het Vlaamse Gewest inzake de overdrachten van het beheer van de ligplaatsen, de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur als de opheffing van de bestaande vergunning vermeld in de in punt 3.6. aangehaalde brief. Tevens wordt verzocht om de mededeling van de eventueel gesloten overeenkomsten tussen het Vlaamse Gewest en de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent in dat verband.

Bij brief verstuurd op 24 juni 2015 wordt aan de verzoekende partij de overeenkomst inzake de overdracht van het beheer van de ligplaatsen, gelegen ter hoogte van het bedrijventerrein van de verzoekende partij aan de verzoekende partij meegedeeld (zie punt 3.8).

3.8. Op 29 april 2015 sluiten het Vlaamse Gewest en het de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent een overeenkomst ‘inzake de overdracht van het beheer over ligplaatsen ter hoogte van het terrein van het bedrijf [van de verzoekende partij] aan het Havenbedrijf Gent’. Artikel 1 van deze overeenkomst bepaalt dat de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent het volle beheer over de in beheer overgedragen ligplaatsen, zijnde het wateroppervlak dat gebruikt wordt als aanleg- of wachtplaats voor vaartuigen of daartoe onmiddellijk in gebruik kan worden genomen, verwerft, conform de bepalingen van het Havendecreet. De nv van publiek recht Havenbedrijf Gent heeft het recht om haar havenbestuurlijke bevoegdheden en enige andere beheershandeling t.a.v. deze ligplaatsen uit te oefenen. Het Vlaamse Gewest draagt het beheer van deze ligplaatsen over aan het havenbedrijf met ingang van 30 april 2015.

3.9. Op 29 juni 2015 stelt de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in van “de beslissing om het beheer van de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur en de ligplaatsen

aan het bedrijventerrein van de verzoekende partij over te dragen van het Vlaamse Gewest naar het Havenbedrijf Gent, [en van] de beslissing om de vergunning nr. 54.118, waarbij [de verzoekende partij] wordt gemachtigd om deze infrastructuur privaat te gebruiken, te beëindigen”.

Bij arrest nr. 233.450 van 12 januari 2016 wordt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging verworpen.

3.10. Op 17 juli 2015 sluiten het Vlaamse Gewest en de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent een “Overeenkomst inzake de overdracht van het beheer over aanmeerinfrastructuur ter hoogte van het terrein van het bedrijf Rütgers Belgium nv van het Vlaamse Gewest aan het Havenbedrijf Gent nv van publiek recht”.

Artikel 1 van de overeenkomst bepaalt dat de overeenkomst betrekking heeft op het beheer van de aanmeerinfrastructuur, namelijk “een kaaimuur gebouwd op een talud, zoals aangeduid en afgebakend op het bijbehorend plan 15L02a dat integraal deel uitmaakt van deze overeenkomst. Het talud maakt onlosmakelijk deel uit van de aanmeerinfrastructuur”. Overeenkomstig artikel 2 wordt het beheer overgedragen aan de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent met ingang van 1 november 2015 om 00 uur en zal het Vlaamse Gewest de lopende vergunning voor de betrokken aanmeerinfrastructuur opheffen met uitwerking vanaf 1 november 2015.

Deze overeenkomst wordt aan de verzoekende partij bezorgd bij aangetekende brief van 23 september 2015.

In laatst vermelde brief wordt tevens meegedeeld “dat de partijen de in artikel 2 van de overeenkomst vooropgestelde datum van 1 november 2015 zullen verschuiven naar 1 januari 2016, mede nu nog voorbereidende handelingen moeten worden gesteld in het kader van de overdracht en een toekomstige vergunning uitgaande van het Havenbedrijf”.

Op 2 november 2015 vordert de verzoekende partij bij de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van “de beslissing om het beheer van de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur aan het bedrijfsterrein van de verzoekende partij over te dragen van het Vlaamse Gewest naar het Havenbedrijf Gent”.

Dit is de thans bestreden beslissing.

3.11. De contractpartijen komen in een addendum van 9 oktober 2015 bij de voormelde overeenkomst van 17 juli 2015 overeen om de datum van 1 november 2015 uit te stellen naar 1 januari 2016.

3.12. Met een aangetekend schrijven van 19 oktober 2015 contacteert de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent de verzoekende partij om vanaf 1 januari 2016, zijnde de dag waarop de overdracht van de kaaimuur aan het Havenbedrijf ingang vindt, een regeling voor het privaat gebruik van de kaaimuur te treffen onder de vorm van een vergunning. Daartoe dienen nog de nodige opmetingen en vaststellingen te gebeuren voor onder meer de opmaak van het plan en de plaatsbeschrijving.

IV. Tussenkost

4. De nv van publiek recht Havenbedrijf Gent blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissingen en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

V. De schorsingsvoorwaarden

5.1. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel

wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Beoordeling van de eerste schorsingsvoorwaarde

Standpunt van de partijen.

5.2. De verzoekende partij zet de spoedeisendheid van haar vordering uiteen als volgt:

“De zaak is kennelijk spoedeisend.

Het verder privaat gebruik door Rütgers Belgium van haar kaaimuur en de ligplaatsen aan die kaaimuur staat als gevolg van de onderhavige beslissingen immers op de helling. Zoals de Vlaamse overheid in haar brief van 27 april 2015 heeft vermeld, zal ingevolge die beslissing de huidige vergunning tot privaat gebruik van de kaaimuur en ligplaatsen worden opgeheven. Rütgers Belgium beschikt over geen enkele garantie aangaande de vraag of - en aan welke voorwaarden - zij vanaf 1 januari 2016 nog privaat gebruik zal kunnen maken van de kaaimuur.

In dat verband is het veelzeggend dat het Havenbedrijf Gent, ofschoon dit in de brief van de Vlaamse overheid van 27 april 2015 werd aangekondigd, pas bij brief van 19 oktober 2015, ontvangen op 21 oktober 2015, een eerste maal contact opnam met Rütgers Belgium in verband met een regeling m.b.t. het toekomstig privaat gebruik van de kaai (stuk 1.39). Dit gebeurde pas nadat in het raam van de reeds hangende procedure bij de Raad van State, de Auditeur bij de Raad van State bij schrijven van 5 oktober 2015 uitdrukkelijk vroeg of zulks reeds was gebeurd (stuk 1.37).

Zoals hierboven uiteengezet, vormen de betrokken kaaimuur en ligplaatsen de voor de activiteiten van Rütgers Belgium noodzakelijke verbinding tussen haar fabrieksgebouwen en het kanaal Gent-Terneuzen, en zou zij zonder rechtstreekse toegang tot het kanaal Gent-Terneuzen voor aan- en afvoer van producten per schip, haar activiteiten niet kunnen voortzetten.

Het voortbestaan van haar onderneming dreigt dan ook door de uitvoering van de beslissingen in gevaar te komen.

Verzoekster heeft een acute nood aan rechtszekerheid over de toekomst van haar bedrijfsactiviteiten langs het kanaal Gent-Terneuzen. Zij kan niet het resultaat van de procedure ten gronde

afwachten, op gevaar van onherroepelijke schadelijke gevolgen voor haar onderneming.”

5.3. In haar nota antwoordt de verwerende partij in hoofddorde dat de verzoekende partij haar vordering tot schorsing te vroeg heeft ingesteld. De verzoekende partij legt geen concrete gegevens voor die aantonen dat de bestreden beslissing op korte termijn een zodanige impact zou hebben op de rendabiliteit of levensvatbaarheid van haar onderneming dat de zaak te spoedeisend zou zijn om via de annulatieprocedure te worden afgehandeld. Uit de feiten blijkt dat ook na het overdracht van het beheer van de ligplaatsen ter hoogte van de site van verzoeker door het Vlaamse Gewest aan de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent er niets veranderd is en dat verzoekende partij haar activiteiten gewoon kan verder zetten. Er is op heden geen sprake van enige opheffing van haar gebruiksrecht.

De verzoekende partij houdt niet voor dat er sprake is van enige materiële schade of enige nadelige financiële gevolgen op korte termijn en legt hieromtrent geen enkel stuk voor. Zij stelt — zeer algemeen en geenszins concreet — een “nood aan rechtszekerheid” te hebben over de toekomst van haar bedrijfsactiviteiten langsheen het kanaal Gent-Terneuzen. Deze vrees is louter hypothetisch. Evenmin is het duidelijk op welke wijze de loutere beheers-overdracht tussen publieke overheden van een deel van het openbaar domein onherstelbare schade zal berokkenen.

Verzoekende partij erkent trouwens dat de kans bestaat dat de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent haar voor de periode vanaf januari 2016 een nieuwe vergunning zal toekennen. Bovendien wijst alles er momenteel op dat de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent dit ook effectief zal doen. Uit de werkwijze voor de andere bedrijven waarvoor een beheersoverdracht reeds heeft plaatsgevonden, is gebleken dat de overgang wordt opgevangen en verzekerd. De nv van publiek recht Havenbedrijf Gent heeft de verplichting om niet willekeurig te werk te gaan en is er geen enkele reden om aan te nemen dat dit havenbedrijf op onredelijke wijze aan verzoekende partij de toegang tot het Kanaal Gent-Terneuzen of het gebruik van de kaaimuur zou ontfeggen. Ook uit de feiten

blijkt dat de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent beoogt om aan de verzoekende partij privatieve gebruiksrechten te verlenen. Bij brief van 19 oktober 2015 heeft de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent de verzoekende partij verzocht om een regeling voor het privaat gebruik van deze kaaimuur te treffen onder de vorm van een vergunning. De verzoekende partij bevestigde haar bereidheid tot medewerking.

Hoe dan ook heeft een vordering tot schorsing tegen de (reeds gesloten) overeenkomsten van 17 juli 2015 geen nuttig effect voor verzoeker. Een eventuele schorsing van de bestreden beslissing heeft immers geen impact op de gesloten overeenkomsten zelf en de uitvoering ervan. Bij dit alles is er rekening mee te houden dat op grond van artikel 17, §1, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de vordering tot schorsing na het indienen van het verzoek tot nietigverklaring op elk moment kan worden gevorderd. Het is niet langer vereist om de schorsingsvordering in een enig verzoekschrift samen met de vordering tot vernietiging in te stellen.

Beoordeling

5.4. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991.

De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (Memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

Dit houdt in dat het aan verzoeker toevalt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (Memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). Bovendien mag krachtens artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen.

5.5. Omtrent de beslissing om het beheer van onder meer de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur ter hoogte van het bedrijventerrein van de verzoekende partij over te dragen aan de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent, oordeelde de Raad van State in het voormelde arrest nr. 233.450 van 12 januari 2016 dat de schorsing geen nuttig effect meer heeft, aangezien de overeenkomst reeds werd gesloten:

“[...]wat het eerste voorwerp van de vordering betreft, zijnde de eenzijdige beslissing(en) om het beheer van de ligplaatsen respectievelijk van de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur aan het bedrijfsterrein van de verzoekende partij over te dragen naar het Havenbedrijf Gent, moet worden vastgesteld dat een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts kan worden ingewilligd wanneer de vordering ervan nog een nuttig effect kan ressorteren, wat te dezen niet het geval is. Er moet worden vastgesteld dat het Vlaamse Gewest reeds verschillende overeenkomsten heeft gesloten met het Havenbedrijf Gent. Concreet, de overeenkomst betreffende de ligplaatsen werd gesloten op 29 april 2015; deze betreffende de kaaimuur/aanmeerinfrastructuur op 17 juli 2015.

Een schorsing door de Raad van State van de éézijdige afsplitsbare beslissing brengt niet de schorsing van die overeenkomst mee, aangezien het tot de uitsluitende bevoegdheid van de hoven en rechtbanken behoort om de uitvoering van een overeenkomst te schorsen. De Raad van State heeft immers geen rechtsmacht om de schorsing of de onverbindendverklaring van dergelijke overeenkomst te bevelen. Deze leer toepassend op de voorliggende zaak doet de Raad van State besluiten dat het nadeel waardoor de verzoekende partij aanvoert te zijn bedreigd, niet kan worden tenietgedaan of vermeden door een schorsingsarrest, aangezien zelfs bij een schorsing van de tenuitvoerlegging van de afsplitsbare handeling, de overeenkomsten rechtsgeldig blijven bestaan.”

Er zijn geen redenen om thans anders te oordelen.

5.6. Bovendien houdt de overdracht van het beheer van kaaimuur/aanmeerinfrastructuur ter hoogte van het bedrijventerrein van de verzoekende partij aan de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent, op zich geen beëindiging in van de vergunning van de verzoekende partij om deze infrastructuur privaat te gebruiken. Deze overdracht van het beheer blijkt dan ook voor de verzoekende partij geen onherroepelijke schadelijke gevolgen teweeg te brengen.

Vooraleer de verzoekende partij niet langer privaat gebruik kan maken van de kaaimuur en ligplaatsen, zal de verwerende partij immers een beslissing moeten nemen tot stopzetting van de vergunning én zal de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent daarop aansluitend aan de verzoekende partij dienen te weigeren om een nieuwe vergunning te verlenen. Indien de verzoekende partij niet langer privaat gebruik kan maken van deze infrastructuur, zal dit volgen uit deze beslissingen, maar niet uit de bestreden beslissing.

De verzoekende partij maakt niet met concrete elementen aannemelijk dat de zaak spoedeisend is in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

5.7. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv van publiek recht Havenbedrijf Gent tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 maart 2016, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Silja Doms,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Bovin